

være af utrolig stor vigtighed, at man for at undgå de konfrontationer, som jeg er bange for kan komme, når dette lovforslag bliver vedtaget, på forhånd havde gødet jorden for tingene.

Men det ønsker arbejdsministeren tilsyneladende ikke, og så må vi se, hvordan tingene udvikler sig. Jeg mener, ministeren har en god mulighed for at sige til disse mange lønmodtagerorganisationer: Her er altså en lov, der virkelig kan komme til at gribe ind i de respektive arbejdspladers dagligdag. Lad os derfor konkret få at vide af tillidsfolkene helt ude i systemet og tillidsfolkene igen af alle de ansatte, hvad de mener om det her foretagende.

Jeg kan se, at det har ministeren ikke nogen interesse i, og så må vi bare lade tingene køre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Her mod afslutningen af denne debat vil jeg gerne bede ministeren om enten i dag eller også senere under udvalgsarbejdet at beskrive, hvordan virksomhederne skal forholde sig, hvis Folketinget eller den danske regering opfordrer til, at et land bliver boykottet. I det omfang, hvor man f.eks. har boykot af Frankrig på grund af atomprøvesprængninger, vil en arbejdsgiver da kunne blive dømt, hvis vedkommende nægter at ansætte en franskmænd med henvisning til, at det er den danske regerings officielle politik, at vi skal boykotte Frankrig?

Jeg kan give et andet eksempel: I de år, hvor det var en del af den danske politik at boykotte Sydafrika på grund af apartheidregimet, ville en virksomhed så, hvis vi forestiller os, at en sydafrikansk statsborger søgte ansættelse i den, med henvisning til den danske boykot kunne afvise at ansætte vedkommende? Ville det da være o.k., hvis vedkommende fra Sydafrika var hvid, mens det derimod ville blive betragtet som en overtrædelse af loven, hvis det var en sort sydafrikaner, som man afviste at ansætte?

Disse og 1, 2, 3 millioner andre eksempler kan man nævne på, hvad der vil ske ude i det virkelige liv, som embedsmænd bag tykke mure og bag blankpolerede mahogniskriveborde i ministerier ikke kan forestille sig, når de i misforstået forsøg på at fremme disse sager laver lovparagraffer og særlig de bestemmelser, der inviterer de mere rabiate indvandrerorganisationer til at jage virksomhederne og prøve at finde indier på, at der nok finder forskelsbehandling sted. Det kan altså give anledning til ganske mange problemer.

Men hvordan skal en virksomhed forholde sig, hvis det er officiel dansk politik, at et land skal boykottes? Kan den så afvise at ansætte medarbejdere fra det pågældende land, lige så vel som man kan lade være med at købe rødvin, kaviar, opretstående russiske klaverer, og hvad vi igennem tiden har forsøgt at boykotte? Det står der ikke noget om i bemærkningerne, men jeg er sikker på, at ganske mange virksomheder vil være interesseret i at vide, om det vil være en kriminalisering af deres adfærd, hvis de følger de retningslinjer, som f.eks. landets statsminister er talsmand for.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige, at jeg ikke agter at gå ind i besvarelser af de sådan mere eller mindre eksotiske eksempler, som hr. Kim Behnkes fantasi nu rækker til, men vil henvise til, hvad forslaget handler om, og det er, at vi ikke vil acceptere diskrimination. Vi har tilkendegivet, at vi i den verden, vi lever i, ikke ønsker at diskriminere på grund af hudfarve, religion, kultur osv.

Det ønsker vi altså heller ikke i Danmark, og det vil være sådan, at den, der føler sig krænket i en ansættelsessituation, den, der oplever sig sorteret fra alene på grund af sit navn, sin oprindelse, kan rejse en sag for de myndigheder, der nu håndterer retslige sager.

Jeg tror ikke, at det vil blive sådan, som hr. Kim Behnke forestiller sig, at indvandrerorganisationerne vil gøre dette til et kampagneområde for at genere alle arbejdsgiverne. Indvandrerorganisationerne repræsenterer faktisk medlemmer, som meget gerne vil ind på arbejdsmarkedet, men som oplever, at arbejdsmarkedet er lukket for dem udelukkende på grund af deres oprindelse, til trods for at de har de samme kvalifikationer som andre, der søger stillingerne.

I øvrigt er der noget selvmodsigende i det, hr. Kim Behnke nu siger om, at indvandrerorganisationerne jager arbejdsgivere osv. Den normale sang fra den kant i det politiske liv er, at indvandrerne ikke gider arbejde. Det er sådan det, vi normalt hører fra Fremskridtspartiet, men det er altså så vendt op og ned i dagens anledning, og jeg må helt ærligt sige, at jeg har lidt svært ved at tage det højtideligt.

Hr. Lars Løkke Rasmussen spørger: Hvad er det egentlig, vi er forpligtet til? Jeg tror, jeg vil svare på den måde, at vi i Danmark i modsætning til mange andre lande har valgt at implementere eller indfase de beslutninger, vi træffer